

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **W.J.**

oskarżonej o czyn z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 23 listopada 2023 r.

skargi obrońcy oskarżonej

na wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 30 marca 2023 r., sygn. akt V Ka 2539/22

uchylający wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku

z dnia 2 sierpnia 2022 r., sygn. akt X K 897/20

i przekazujący sprawę przeciwko tej oskarżonej do ponownego rozpoznania

na podstawie art. 539e § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić skargę,

2. kosztami sądowymi postępowania skargowego obciążyć W.J.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 sierpnia 2022 r., sygn. akt X K 897/20, Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku uniewinnił W.J. od czynu z art. 178a § 1 k.k.

Po rozpoznaniu apelacji prokuratora Sąd Okręgowy w Gdańsku, wyrokiem z dnia 30 marca 2023 r., sygn. akt V Ka 2539/22, uchylił wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu Gdańsk-Południe w Gdańsku do ponownego rozpoznania.

Na powyższy wyrok skargę w trybie art. 539a § 1 i 2 k.p.k. złożył obrońca oskarżonej, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając:

„naruszenie przepisu z art. 437 § 2 k.p.k. poprzez błędne przyjęcie, że wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 2 sierpnia 2022 r. w sprawie X K 897/20 podlega uchyleniu pomimo, iż w sprawie:

- brak było podstaw do wydania wyroku skazującego, a Sąd ad quem w pisemnym uzasadnieniu pomimo, że formalnie podniósł to nie wykazał, że takie podstawy występują, a w związku z tym, że zachodzą przesłanki z art. 454 § 1 k.p.k.

- brak było podstaw do przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, a Sąd ad quem w pisemnym uzasadnieniu pomimo, że formalnie podniósł to nie wykazał, że zachodzą takie podstawy i taka konieczność, nakazując Sądowi a quo ponowne przeprowadzenie dowodów jedynie w ściśle określonej części.”

W oparciu o powyższe obrońca oskarżonej wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi II instancji do ponownego rozpoznania apelacji.

W odpowiedzi na skargę Prokuratur Rejonowy w Pruszczu Gdańskim wniósł o jej oddalenie w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga obrońcy jest niezasadna.

Zgodnie z art. 437 § 2 zdanie drugie k.p.k. uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeśli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

Podstawą wydania zaskarżonego w niniejszej sprawie wyroku był przepis art. 454 § 1 k.p.k., co wyraża się w bezpośrednim stwierdzeniu przez Sąd Okręgowy w Szczecinie, że: *„W ocenie Sądu Odwoławczego rozstrzygnięcie uniewinniające jest niezasadne, a na podstawie zgromadzonego w sposób prawidłowy i prawidłowo ocenionego materiału dowodowego nie ma możliwości wydania wyroku uniewinniającego. Równocześnie sąd odwoławczy nie miał możliwości zmiany orzeczenia na niekorzyść oskarżonej”* (wniosek w rubryce 5.3.1, 4.1, s. 14 uzasadnienia). Ocena ta związana była ze stwierdzonymi naruszeniami w sferze oceny dowodów, która zdaniem Sądu odwoławczego była sprzeczna z treścią art. 7 k.p.k., w szczególności w zakresie zeznań K.P., M.W., T.J., I.B., M.B., T.U. i D.L. oraz wyjaśnień oskarżonej, co doprowadziło do błędnych ustaleń

faktycznych. Sąd odwoławczy przedstawił szczegółowo argumenty na poparcie swojego stanowiska, odnosząc się do poszczególnych dowodów przeprowadzonych w sprawie.

Wprawdzie Sąd odwoławczy zarazem wskazał w rubryce 5.3.1 zatytułowanej „Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia” na konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości (art. 437 § 2 k.p.k.), lecz nie dyskwalifikuje to faktycznej w realiach przedmiotowej sprawy podstawy przekazania sprawy – art. 454 § 1 k.p.k. Uważna lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku wskazuje, że intencją Sądu odwoławczego nie było zlecenie przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, ale wykazanie konieczności ponownej analizy zgromadzonych w sprawie dowodów z uwagi na ograniczenie regułą *ne peius*. Gdyby nie wskazane ograniczenie, Sąd odwoławczy – co wyartykułował wprost w końcowej części uzasadnienia – dokonałby zmiany wyroku z uwagi na stwierdzone naruszenie przepisu prawa procesowego z art. 7 k.p.k. oraz okoliczności zaakcentowane w tym kontekście, prowadzące do odmiennych ustaleń faktycznych bezpośrednio wpływających na ocenę sprawstwa oskarżonej.

Ponadto podkreślenia wymaga, że zakres przyznanych ustawowo uprawnień Sądu Najwyższego wynikający z art. 539a § 3 k.p.k. jest bardzo wąski i wykluczone jest badanie w tym trybie prawidłowości ocen sądu odwoławczego z punktu widzenia zasad określonych w art. 7 k.p.k. i wkraczanie w sferę obejmującą ustalenia faktyczne czy prawną ocenę czynów zarzucanych oskarżonej. Z tego względu rozważania obrońcy zawarte w uzasadnieniu skargi, a dotyczące prawidłowości tych ocen, nie mogły okazać się skuteczne ani doprowadzić do uwzględnienia skargi.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy na podstawie art. 539e § 2 k.p.k. zdecydował o oddaleniu skargi, obciążając zgodnie z ogólną regułą W.J. kosztami postępowania skargowego.

(kf)

(r.g.)

